

Fent camí

CPFPA Dolors Pedrós Company

DEFENSEM
l'educació
PÚBLICA

twu

CPFPA
Dolors Pedrós
Company

Escola de
Persones Adultes

Escuela de
Personas Adultas

Camí del Realenc s/n
46740 Carcaixent
portal.edu.gva.es/46019210
46019210@edu.gva.es

Revista escolar. Núm.4
Curs 2025-2026

índex

Caminant junts

Editorial

1

Fent camí

Acomiadament i agraïments de la direcció eixint del centre.

2

Es fa camí en caminar

Presentació de la nova direcció del centre.

3

Punt de trobada

Activitats i esdeveniments d'aprenentatge i celebració

4

Històries d'ací i d'allà

Natalia Cristancho reflexiona sobre les noves oportunitats que poden naixer de l'adversitat

8

Petjades

Espai dedicat als peludets i a la necessitat de sensibilització ciutadana davant l'abandó animal

10

Galeria de Treballs

Recull d'aportacions realitzades pel nostre alumnat.

11

Passatemps i Oferta formativa

Entrecreu't amb l'EPA. Informació de matrícula. Oferta formativa per al curs vinent.

16

Caminant junts

Tancar un curs és molt més que posar punt final al calendari escolar. És detindre's un instant per mirar tot el camí recorregut, recordar les experiències viscudes i valorar el treball compartit per una comunitat educativa que, dia rere dia, dona sentit a l'escola.

El curs 2025-2026 ens deixa nombroses experiències que han enriquit la vida del nostre centre. Hem donat la benvinguda a un nou alumnat, hem compartit coneixements, hem celebrat eleccions al Consell Escolar, hem continuat participant activament en el Consell Comarcal de FPA de la Ribera Alta i hem tingut la satisfacció de rebre la visita d'alumnat i professorat de Torí dins del programa Erasmus+, una experiència que ha reforçat la dimensió europea del nostre projecte educatiu.

L'aprenentatge també ha eixit de les aules gràcies a les visites al Centre d'Art Hortensia Herrero, la Catedral de València, la Ciutat de les Arts i les Ciències, la Fira del Llibre, la Casa Soriano, la Biblioteca Municipal i l'Arxiu de Carcaixent. Igualment, les activitats de foment lector, les diverses xarrades i conferències, les jornades de benvinguda (amb la presència de la sempre ben estimada Dolors Pedrós) i de cloenda han contribuït a ampliar la mirada del nostre alumnat.

Enguany també hem continuat treballant en projectes de futur, amb reunions mantingudes amb l'Ajuntament per avançar en el futur trasllat del centre, mentre que la vida institucional ha seguit el seu curs amb la renovació parcial del Consell Escolar i l'inici del procés de traspàs de la direcció per al curs vinent.

Per damunt de tot, este curs ens deixa el més important: les persones. Alguns dels camins iniciats enguany han culminat amb l'obtenció del títol de Graduat en Educació Secundària per part de 18 alumnes, un assoliment del qual ens sentim profundament orgullosos. Tanmateix, en una escola de persones adultes l'èxit adopta moltes formes: aprendre una nova llengua, recuperar la confiança per tornar a estudiar, descobrir nous interessos, compartir experiències, ampliar horitzons o, senzillament, mantindre viva la curiositat i les ganes d'aprendre.

Des de l'equip directiu volem expressar el nostre més sincer agraïment a tota la comunitat educativa: alumnat, professorat, i totes aquelles persones que, amb el seu compromís i la seua implicació, han fet possible que el CPFPA Dolors Pedrós Company continue sent un espai de creixement, convivència i oportunitats.

Esperem que gaudiu d'esta revista perquè en les seues pàgines queda reflectida de manera simbòlica part del camí recorregut durant este curs.

Bon estiu i fins el curs pròxim!

Fent camí

Fa tretze anys que forme part d'esta escola, i sí, moltes coses han canviat des d'aleshores... Quan vaig arribar, per exemple, teníem un espai propi que molts encara recordem amb estima. Fa ja set anys vam començar una etapa provisional en l'IES Arabista Ribera i, quasi sense temps per adaptar-nos, va arribar la pandèmia. Aquell moment va marcar un abans i un després: canvi de centre, relleu de plantilla, nova direcció... i una manera diferent de viure i entendre l'escola.

Els últims sis anys he tingut el privilegi –i també la bogeria– d'assumir la direcció. Però, és evident que, no s'és res sense les persones que tenim al costat. I jo he tingut la sort immensa d'estar acompanyada per companys i companyes extraordinaris: Un record molt especial per a Marco, que ha format part de l'equip directiu de l'escola durant cinc d'aquests sis anys, compartint decisions, preocupacions, moments difícils i també moltes rialles. I també per a Lluís, Francis, Cristina, Xelo, David, Júlia, Sandra, Neus, Jessica, Andrea, Mª José, Pau... i tants altres noms que seria impossible escriure sencers ací. Una llista interminable de persones que han treballat i estimat esta escola molt més enllà de les obligacions d'una jornada laboral.

Per descomptat, també vull recordar especialment el claustre d'aquest curs: Adolfo, que assumeix ara la direcció amb coneixement, sentit comú i estima pel centre; Remei, per la seua calidesa, serenitat i saber fer; a Aranxa i Abraham, mestres de vocació, empàtics, afectuosos i sempre disposats a ajudar; a Mara, per la seua proximitat amb l'alumnat.

I gràcies al nostre alumnat, vertader cor d'aquesta escola. Treballar amb persones adultes és un regal: ningú ve ací perquè toca, sinó perquè creu en les oportunitats, en els somnis pendents i en la possibilitat de començar de nou.

Me'n vaig per motius personals. No ha sigut una decisió fàcil, aquest lloc ha sigut una part molt important de la meua vida. Ací he compartit treball, nervis, rialles, converses infinites, moments difícils i també alguns dels records més bonics de la meua trajectòria.

Hi ha un desig que deixe pendent: veure l'escola en unes instal·lacions noves i merescudes. Espere que aquest camí iniciat continue avançant fins a fer-se realitat.

Gràcies per aquests tretze anys. Vos porte i vos portaré sempre al cor.

Marlen

Es fa camí en caminar

Hola a tots i totes,

Em diuen Adolfo i sóc el professor de Ciències de la nostra EPA. Com supose que ja sabreu, Marien ja no estarà amb nosaltres el curs vinent i, com a conseqüència, la direcció del centre ha quedat vacant. Per això, he decidit agafar el seu relleu i donar continuïtat a la magnífica tasca que ha dut a terme durant tots aquests anys.

He d'admetre que serà tot un repte. Marien ha deixat el llistó molt, molt, però que molt alt. El seu treball com a directora ha contribuït a fer de l'escola un lloc important en la vida de moltes persones de Carcaixent i de les poblacions del nostre entorn. Sincerament, crec que la seua tasca és difícilment superable.

Pel que fa a mi, el meu objectiu és continuar fent que l'escola siga aquest espai on tantes persones venen cada dia per aprendre, desenvolupar-se, socialitzar, expressar-se, relacionar-se amb altres persones i compartir experiències. És la primera vegada que assumisc la direcció d'un centre, però ja porte uns quants anys formant part d'equips directius en centres de formació de persones adultes, concretament com a secretari i com a cap d'estudis.

La meua experiència m'ha ensenyat que, igual que ocorre en la vida, els canvis formen part del pas del temps. Sovint ens plantegen nous reptes, però també ens ofereixen oportunitats de creixement i renovació. Crec que aquesta idea és aplicable tant a les persones com a les institucions i, per descomptat, també a la nostra escola.

En aquesta nova etapa no estaré a soles. El funcionament del centre depèn del treball conjunt de moltes persones i, especialment, de l'equip directiu. La tasca del secretari i del cap d'estudis és fonamental i sense la seua dedicació seria impossible desenvolupar adequadament la labor de direcció.

Amb els meus millors desitjos per a aquest estiu, m'acomíade per ara i espere retrobar-vos ben prompte.

Adolfo Ruiz

Una nova etapa!

Continuem construint,
entre totes i tots, un espai
d'aprenentatge, convivència
i oportunitats.

Punt de trobada

Hi ha experiències que transformen les aules, que trenquen les parets de l'escola i ens recorden que l'aprenentatge no té edat ni fronteres. Obrir-se a una dimensió internacional requereix passió, mesos de preparació i, de vegades, una gran dosi de flexibilitat. Així ho vam viure al mes de maig al nostre centre amb la visita d'un grup d'alumnes i professors procedents de l'escola Pininfarina de Moncalieri (Piemont, Itàlia) en el marc del projecte Erasmus+. Durant una setmana intensa, la nostra escola es va convertir en un espai de convivència lingüística, on l'italià es fusionà amb el valencià, el castellà i l'anglès de manera natural.

L'inici de la mobilitat no va poder ser més enriquidor i emotiu. Durant la primera jornada, vam gaudir d'una acollidora visita a l'Hort de Ribera, on es van integrar natura, història, patrimoni local i gastronomia. Posteriorment, al centre, es va dur a terme un interessant taller sobre publicitat i sexisme, una exposició de treballs excel·lents realitzats pels nostres propis alumnes i diverses activitats de creació literària cooperativa. Totes aquestes dinàmiques van funcionar a la perfecció, convertint l'aula en un espai obert de debat i creativitat lingüística, i superant amb escreix les expectatives tant de l'alumnat com de l'equip docent participant.

No obstant això, en els dies posteriors, una combinació de factors totalment aliens a la nostra voluntat va alterar del tot a baix el calendari previst. Una greu incidència en la xarxa ferroviària va impedir que els companys italians arribaren a temps per a la gimcana cultural programada a la Biblioteca Pública de Carcaixent i a les posteriors activitats amb grups de llengua programades al centre.

Punt de trobada

A més a més, l'endemà, quan l'equip estava llest per a viatjar a la Fira del Llibre de València, una alerta meteorològica taronja ens va obligar a darrera hora a cancel·lar l'excursió en tren per motius de seguretat. Afortunadament, els companys italians sí que van poder gaudir de la fira del llibre acompanyats per la nostra directora Marien i cap d'estudis Adolfo, que ens esperaven ja a València.

Malgrat aquest escenari tan accidentat, la valoració final del projecte és positiva. L'èxit rotund del primer dia va demostrar la qualitat del nostre projecte, i tot el treball que es va quedar al tinter per culpa del temps no es fondrà. El recull de materials trilingües, les targetes de missions de mobilitat sostenible i els jocs de relacions històriques ja estan creats, ben guardats i llestos per a futures visites.

Així mateix, el projecte guardava una segona part molt especial: la nostra visita recíproca a Moncalieri. Tot i que els complexos tràmits organitzatius, administratius i de gestió han fet impossible viatjar en les dates previstes, aquesta enriquidora experiència no es cancel·la, simplement es posposa. El viatge a terres piemonteses queda guardat a l'agenda per al proper curs com una gran fita.

Gràcies a l'alumnat interessat en participar; Natàlia, Víctor, Joan Vicent, Jose Luis, sou el que li dona sentit a aquest projecte i també a tot el claustre de la nostra escola per la vostra disponibilitat i col·laboració en tot moment. Açò és un treball d'equip en una carrera de fons on encara ens queda camí per recórrer. L'aventura europea de la nostra escola d'adults continua!

Punt de trobada

Cada imatge és el testimoni d'un curs viscut intensament. Espais que ens han inspirat, experiències compartides i moments de convivència que han convertit València, Carcaixent i molts altres indrets en aules obertes on aprendre, descobrir i créixer junts.

La Ciutat de les Arts i les Ciències, el Centre d'Art Hortensia Herrero, la Casa Soriano, l'Arxiu Municipal, la Biblioteca o el Betlem de Carcaixent han estat molt més que destinacions. Han estat escenaris d'aprenentatge, de curiositat i de convivència que han deixat empremta en este curs.

Punt de trobada

El nostre centre és també un espai de participació, convivència i descobriment. Al llarg del curs hem compartit activitats que ens han convidat a llegir, reflexionar, participar i obrir-nos al món. Hem participat en les eleccions al Consell Escolar, hem compartit moments com les jornades de benvinguda i cloenda del curs, hem reflexionat a través de les activitats de foment lector i les xarrades sobre igualtat, i hem obert les portes a Europa amb la convivència del programa Erasmus+. Instants que, més enllà de les aules, ens recorden que una escola també es construeix compartint experiències. Estes imatges són una mostra d'eixos moments que també formen part de l'aprenentatge.

Històries d'ací i d'allà

¡Maldita burocracia!

Natalia Cristancho. ESPA.

¿Qué harías si la formación que tienes fuera invalidada por el sistema educativo y burocrático del país al que has emigrado?

Pues este es mi caso y aquí lo voy a exponer.

Me llamo Natalia, tengo 40 años, soy madre de dos niñas, soy una mujer inconformista, con metas a corto, mediano y largo plazo, considero importante exponer parte de quien soy para destacar que detrás de un número de expediente hay una persona. Después de haber cursado todos y cada uno de los años que se requieren para obtener el bachillerato académico en Colombia, llevando una casa y criando a una niña de entonces apenas 2 años de edad, con cada asignatura aprobada, con su correspondiente informe de notas, habiendo presentado el ICFES (Instituto Colombiano para la Evaluación de la Educación), (algo equivalente a la selectividad aquí en España). Llegué a ir a la universidad, siendo admitida en la Facultad de Educación Industrial. No es mucho, lo sé, pero para mí, el ser admitida en la universidad fue un logro inmenso. Soy consciente de que el bachillerato es un gran punto de partida en la vida laboral y académica de una persona.

Pues bien, decidí empezar de cero, abandonar mi zona de confort, irme a otro país, lejano, nuevo y sin una red de apoyo, sola con mi marido español. Llegué con dos maletas cargadas de ilusiones, sueños, proyectos y ambiciones... Lamentablemente, no pasó mucho tiempo antes de darme cuenta de que lo poco que tenía carecía de valor y validez aquí, en España.

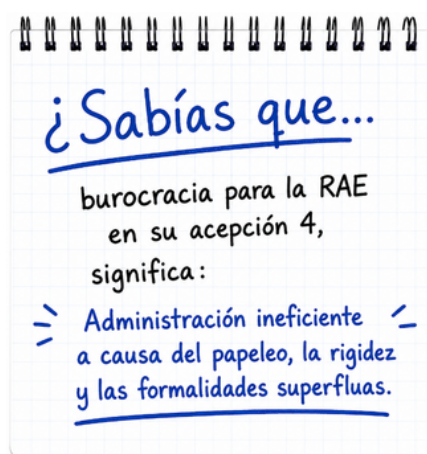
Los amables abogados se ofrecieron a llevar mi caso, por supuesto, a cambio de cuantiosas cifras que ni podía ni puedo permitirme, llevándoles los documentos a sus despachos... Mi "slap in the face" fue cuando el ayuntamiento del pueblo donde resido desde hace más de 16 años me mandó una carta invitándome a participar en las elecciones municipales. Cuál fue mi sorpresa cuando debajo de mi nombre y número de NIE ponía "Información académica: SIN ESTUDIOS". Aquello fue un golpe muy grande. No pude ignorar ese "sin estudios". Para el "excelentísimo ayuntamiento" yo no tenía ni la educación básica primaria. ¡¡¡¡Pon, no sé... "estudios sin homologar", "formación académica pendiente de demostrar o legalizar", algo así, no un "SIN ESTUDIOS"!!!! Acudiendo a la oficina de empleo, igual: "sin estudios"... Todo por aquello de que alguien decidió inventar la burocracia, que no es otra cosa que el arte de convertir lo fácil en difícil por medio de lo inútil.

Històries d'ací i d'allà

Tuve que reinventarme. Primero, me limité a hacer aquello que el Estado me permitía: la EOI, en donde conseguí un nivel aceptable en inglés y una base de alemán. Intenté empezar con el valenciano. Tristemente, en la EOI el valenciano se ofrece a partir de B2; yo tenía apenas el A1, con lo cual decidí acudir a la escuela de adultos para intentar llegar al A2. Una amable profesora, en el momento de la matrícula (de aquello hará ya casi un año), me dijo: "Natalia, es una pena leer tu caso (lleve cada título y expediente académico que tengo en mi poder); si vas a matricularte en valenciano, hazlo también en el Graduado y así podrás después hacerlo en un ciclo formativo". Y eso hice. Y aquí estoy: una mujer de 40 años que tuvo que dar mil pasos atrás para poder continuar con mi formación y poder mejorar laboralmente.

Estoy en las mejores manos: tres maravillosos profesores: Remei, Marien y Adolfo; las personas más pacientes que he conocido, comprensivos y hasta excesivamente buenos con nosotros. Adolfo, te doy las gracias por quitar el polvo que tengo en la mente con mi adversario número uno en el mundo académico: los números. Gracias por tu paciencia y por ser un gran profesor con auténtica vocación. Remei, GRACIAS por animarme a profundizar en mis pensamientos, gracias por corroborar que sí tengo potencial para algo: las letras, por sugerirme que no deje de escribir. Marien, GRACIAS por enseñarme historia y arte de esta parte del mundo. Hasta hace un año era prácticamente desconocida para mí. Me sentí maravillada y atraída por historias de reyes, territorios, costumbres, arte... Aprendí muchísimo. Suena a despedida, ¿verdad? Puede que lo sea, pero no quiero acabar esta ESPA sin agradecerlos por ser quienes sois y sin deciros que os tendré eternamente en buena estima. ¡¡SOIS GRANDES!! Los tres habéis hecho un equipo excelente. Enfatizaré en mí: habéis quitado telarañas de mi mente con conceptos ya sepultados en lo más profundo de mi memoria. Intento tomarme las cosas con filosofía y positivismo, enfocarme en mis proyectos. He dado pasos atrás, pero ahora parece ser que voy por buen camino. Sé mucho más de valenciano, de historia y de arte que hace un año. Y si algo he aprendido es a enfocarme en soluciones y no en lamentos.

Este artículo lo escribo con el fin de animar a otros que estén en mi situación, para que luchen por sus sueños, para que NO desistan aunque nunca te contesten a esas 26 llamadas a X oficina o que un guardia de seguridad te diga: "Sin cita previa no se atiende" (aunque haya ocho funcionarios tomando café, una oficina vacía y un montón de gente fuera de la entidad con una tonelada de problemas burocráticos sin respuesta alguna). No siempre el sistema va a valorar tus esfuerzos, así que solo queda aceptar que tienes que dar algún paso atrás para intentar avanzar y, por supuesto, ¡JAMÁS RENDIRSE!

Petjades

que deixen empremta

Cada any, el nostre centre col·labora amb **Ribercan**, aportant un xicotet donatiu destinat a ajudar en la cura, alimentació i atenció dels animals abandonats que acull la protectora.

Sabem que és una aportació modesta, però les grans coses sovint comencen amb gestos menuts.

Darrere de cada ajuda hi ha menjar, medicines, passejos, cures i, sobretot, una nova oportunitat per a molts gossos i gats que esperen una família.

Des del nostre centre volem continuar educant en la solidaritat, el respecte i la responsabilitat envers els animals.

Perquè una escola no sols ensenya continguts: també ajuda a construir una societat més humana, empàtica i compromesa.

Gràcies a totes les persones que fan possible que iniciatives com aquesta continuen deixant petjada.

ENDEVINA, ENDEVINALLA...

Tinc bigotis i set vides, m'agrada dormir al sol i quan estic content faig un sorollet molt dolç.

Qui soc?

Adoptar és donar una segona oportunitat... i rebre'n mil a canvi.

SABIES QUE...?

Els gossos van ser probablement els primers animals domesticats per l'ésser humà fa entre **15.000 i 30.000 anys**.

Els antics egipcis consideraven els **gats** animals sagrats i els relacionaven amb la protecció de la llar.

Els gossos poden notar quan una persona **està trista** i sovint intenten apropar-se o consolar-la.

Els bigotis dels gats els ajuden a **orientar-se** i a saber si poden passar per espais estrets.

Petita gran veritat

Els animals també senten por, tristesa, alegria... Cuidem-los, protegim-los i donem-los el respecte que mereixen.

EL NOSTRE DONATIU D'AQUEST ANY

Entre totes i tots podem continuar fent camí per ells.

iberCaja

FECHA			REFERENCIA	
09-02-26	CODIGO	00067	7996-0136	537713
OFICINA			TRANSFERENCIA	
ESTRATEGIA DIGITAL E INNOVACION				
ORDENANTE			BENEFICIARIO	
			RIBERCAN	
FECHA VALOR			FECHA VALOR	
08-02-26				
OBSERVACIONES			IBAN	
DONATIU CPFFA DOLORS PEDROS COMPANY			ES84 0075 0096 6506 0018 3365	
DETALLE LIQUIDACIÓN				
			IMPORTE TRANSF.	75,00 EUR
			TARIFA OFICIAL	2,62 EUR
			TARIFA APLICADA	0,00 EUR
DESTINATARIO			IMPORTE TOTAL	
			75,00 EUR	

Ribercan
Protectora d'Animals de la Ribera

Moltes potetes, un gran cor!

Galeria de treballs

Inundaciones en varias viviendas tras el colapso del alcantarillado por fuertes lluvias

Rosa García y Daniela Castillo. ESPA.

Las intensas lluvias registradas el pasado 11 de octubre provocaron inundaciones en varias viviendas de diferentes calles de la ciudad, afectando principalmente a casas bajas, donde el agua llegó a entrar por el sistema de alcantarillado tras el desbordamiento del colector general.

Según relatan vecinos/as afectadas, durante varias horas llovió con gran intensidad, lo que provocó que el alcantarillado no pudiera absorber el caudal acumulado. Como consecuencia, el agua comenzó a salir por los desagües, causando importantes daños materiales en viviendas y mobiliario.

Al día siguiente de los hechos, una de las vecinas contactó con el servicio de la compañía de aguas, desde donde se le informó de que el problema no era puntual, sino consecuencia del mal estado del colector general de la calle, que se encontraba colapsado por la acumulación de residuos como barro, escombros y otros desechos arrastrados por la lluvia.

Según fuentes consultadas, la canalización debería tener una profundidad aproximada de dos metros; sin embargo, apenas alcanza 50 cms. limitando gravemente su capacidad de drenaje. A ello se suma que el sistema de alcantarillado no cuenta con una separación entre aguas pluviales y residuales, lo que incrementa el riesgo en episodios de lluvias intensas.

En los días previos a la tormenta ya se habían registrado precipitaciones muy abundantes (hasta 200 litros por m² en dos horas y 60 litros en apenas 25 minutos) que ponían de manifiesto la vulnerabilidad de la red de saneamiento ante fenómenos meteorológicos extremos.

Una de las vecinas tuvo que asumir los gastos de reparación con sus propios recursos, trabajos que, según se denuncia, corresponderían a la empresa de aguas de Valencia. Los residentes temen que la situación vuelva a repetirse si no se realizan mejoras urgentes en la infraestructura. Por ello, se reclama soluciones para evitar nuevas inundaciones y garantizar la seguridad de las viviendas ante futuras lluvias intensas.

Galeria de treballs

El arte de escribir: Una charla con Ana Añón Sheila Molina. ESPA.

«Para mí, ser escritora no depende solo de publicar, sino de escribir buena literatura y mantener un compromiso con el oficio»

Ana, ¿cuál es tu punto de apoyo?

Mi inspiración surge del equilibrio entre la observación de la vida diaria, mi historia personal y mi mundo imaginativo y emocional. Es en ese diálogo donde encuentro las historias que quiero contar.

¿Qué te impulsó a escribir libros?

Me gusta contar historias, es una afición anterior a la escritura. Lo fantástico siempre ha ocupado un espacio en mi vida. De niña ya me gustaba inventar y narrar historias, entonces no me planteaba escribir, yo era “de ciencias”. La escritura llegó de forma un tanto misteriosa mucho después. Leí la convocatoria de un premio y me presenté por un impulso, antes de que llegara el fallo favorable ya estaba enganchada.

¿Es una afición o te ves como futuro escritor a largo plazo?

Empecé escribiendo como una afición, hasta que en 2010 obtuve un premio importante y surgió la oportunidad de publicar mi libro *Días con erre* (Ediciones de la Discreta), que reúne relatos reconocidos por instituciones como la Conselleria de Bienestar Social de la Generalitat Valenciana o el Ayuntamiento de Tres Cantos, y uno de ellos incluso fue llevado al cine por Vicente Bonet, con muy buena trayectoria en festivales.

Para mí, ser escritora no depende solo de publicar, sino de escribir buena literatura y mantener un compromiso con el oficio. Los premios y reconocimientos ayudan, por supuesto, pero lo que me mueve a largo plazo es seguir creando y creciendo como autora.

¿Cuál es tu momento del día para escribir?

Me gusta escribir por la noche; es cuando encuentro la tranquilidad y el espacio mental para reflexionar e inspirarme. Todo fluye con más libertad.

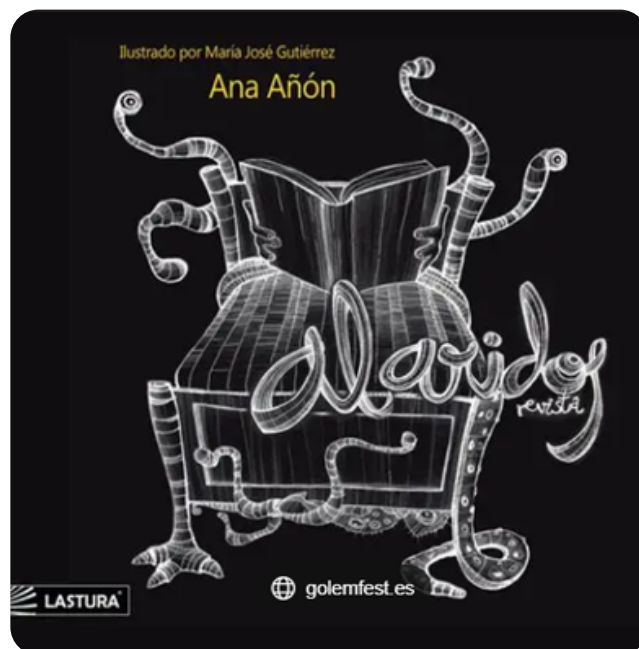
¿Prefieres cuentos infantiles o de adultos?

No es una cuestión de elegir entre unos y otros. Escribo lo que me pide el impulso creativo del momento. Cuando llega una historia, ya sea para niños o para adultos, no puedo ignorarla.

Galeria de treballs

¿En qué te inspiraste cuando escribiste «Alaridos»? ¿Y «Días con erre»?

«Alaridos» es una revista de monstruos con un toque gamberro. Me inspiré en las revistas que leía de niña, como Súper Pop y otras que mezclaban famosos, horóscopo, pasatiempos, juegos y deportes. Para crearla conecté con la niña que fui, y me encantaría que los niños y niñas de hoy la disfruten tanto como yo disfruté aquellas.

«Días con erre» trata temas universales propios del ser humano como la muerte, que está muy presente, el miedo, la soledad, las relaciones, las imposturas sobre todo. Mis personajes asumen roles, consciente o inconscientemente, para escapar de sus vidas. También los hay que miran hacia otro lado, permitiendo que sucedan cosas terribles. De un modo u otro todos fingen.

Reconozco además en mis historias temas actuales que me preocupan. Suelo tratarlos toque de humor negro, absurdo o elementos fantásticos. Creo que en general lo interesante no son los temas sino la mirada de cada escritor.

Ana, ha sido un placer hablar contigo. Muchísimas gracias por tus palabras.

Galeria de Treballs

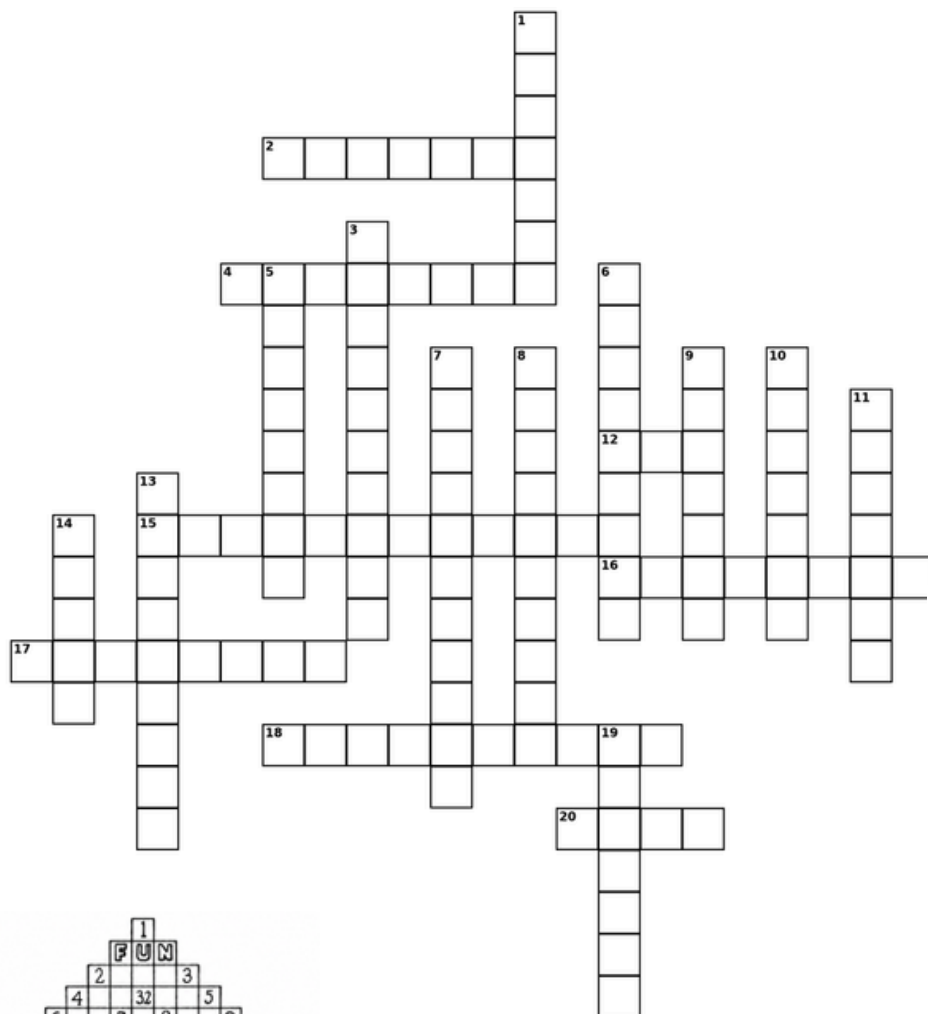
Galeria de Treballs

Un pastitx és una creació que pren com a referència una obra coneguda i en recrea l'estil, l'espai o la composició, incorporant-hi elements nous.

A continuació presentem una xicoteta mostra d'alguns dels treballs realitzats per l'alumnat del centre. A partir d'obres d'art conegudes, com Els afusellaments del 3 de maig, el Guernica.. s' han reinterpretat els seus espais incorporant-hi figures, personatges i detalls nous. El resultat és un exercici creatiu que combina observació, imaginació i aprenentatge artístic. És, per tant, una manera d'aprendre art tot creant.

Encreua't amb l'EPA

HORITZONTALS

2. Títol aconseguit per 18 alumnes este curs.
4. Ciutat on vam visitar la Catedral, la Fira del Llibre i el Centre d'Art Hortensia Herrero.
12. Centre on mai és tard per tornar a estudiar.
15. Allò que ofereix una escola de persones adultes.
16. Valor treballat en les xarrades del curs.
17. Espai dedicat a la ciència i l'arquitectura visitat enguany.
18. Lloc on els llibres ens esperen sempre.
20. Ciutat italiana que ens va visitar dins del projecte europeu.

VERTICALS

1. Activitat destinada a despertar el gust pels llibres.
3. Primer acte amb què iniciem el curs.
5. Acció que mai deixa de fer l'alumnat d'una EPA.
6. Nom del centre d'art visitat a València.
7. Allò que compartim cada dia al centre.
8. Ciutat on es troba el nostre centre.
9. Programa europeu que enguany ens ha unit amb una escola italiana.
10. Òrgan de participació del centre renovat enguany.
11. Edifici emblemàtic de Carcaixent visitat este curs.
13. Allò que construïm entre alumnat i professorat.
14. Espai municipal on es conserven documents històrics del poble.
19. Acte amb què vam acomiadar el curs.

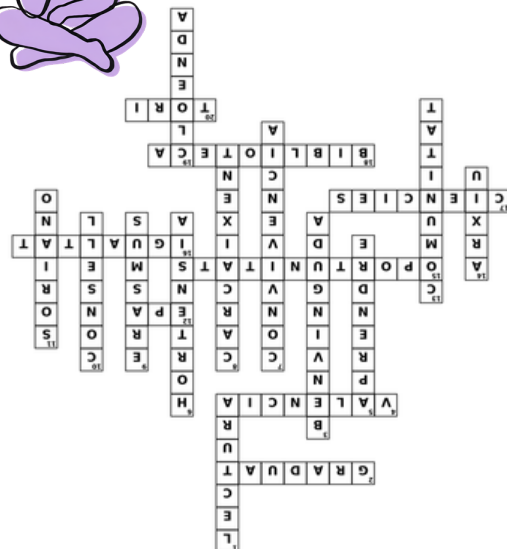

Sabies que...

El 21-12-1913 el diari New York World va publicar el que es considera el primer entrecreuat. El seu autor va ser Arthur Wynne.

SOLUCIÓ

Oferta formativa

NECESSITES EL GRADUAT?

T'AGRADARIA APRENDRE O MILLORAR EL TEU NIVELL DE LLENGÜES?

ESTÀS PENSANT EN PRESENTAR-TE A LES PROVES D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS?

CREUS QUE ÉS EL MOMENT DE RECICLAR-TE TECNOLÒGICAMENT?

TENS CURIOSITAT PER APRENDRE I UN ESPERIT HUMANISTA?

FORMACIÓ PERSONES ADULTES 26/27

MATRÍCULA

Quan?

De l'1 al 11 de setembre

On?

CPFFPA DOLORS PEDRÓS COMPANY
Camí del Reialenc s/n Carcaixent
Telèfon: 962 45 80 55
46019210@edu.gva.es
<https://portal.edu.gva.es/fpacarcaixent>

OFERTA FORMATIVA:

FORMACIÓ BÀSICA

FIPA I
FIPA II

GRADUAT/DA EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

Mòdul III
Mòdul IV

INFORMÀTICA

Competències digitals A1,A2
i B1

CASTELLÀ

Nivell inicial/intermedi

VALENCIÀ

Nivell bàsic/intermedi

ANGLÈS

Nivell inicial/intermedi

TALLERS

Tallers de memòria, premsa,
escriptura... en funció de la
matrícula.

Vine i matricula't a l'escola!

CFPA

**CAR
CAI
XENT**

Camí del Realenc s/n
46740 Carcaixent
portal.edu.gva.es/46019210
46019210@edu.gva.es